

SATVERSMES TIESAS KOLĒĢIJA

Jura Alunāna iela 1, Rīga, LV-1010. Tālrunis: 67830735, 67210274. E-pasts: tiesa@satv.tiesa.gov.lv

LĒMUMS PAR ATTEIKŠANOS IEROSINĀT LIETU

Rīgā

2025. gada 2. oktobrī

Satversmes tiesas 1. kolēģija šādā sastāvā: kolēģijas priekšsēdētāja Irēna Kucina, tiesneši Jautrīte Briede un Juris Juriss,

kolēģijas sēdē izskatījusi [..] (turpmāk – Pieteikuma iesniedzēja) pieteikumu par lietas ierosināšanu (pieteikums Nr. 164/2025),

konstatēja:

1. Pieteikuma iesniedzēja lūdz Satversmes tiesu atzīt Ministru kabineta 2017. gada 30. maija noteikumu Nr. 295 "Noteikumi par transportlīdzekļu valsts tehnisko apskati un tehnisko kontroli uz ceļa" 65. punktu (turpmāk – apstrīdētā norma) par neatbilstošu Latvijas Republikas Satversmes (turpmāk – Satversme) 97. un 98. pantam.

2. Apstrīdētā norma noteic, ka vienas dienas atļauja piedalīties ceļu satiksmē dod tiesības pārvietoties ar tajā norādīto transportlīdzekli no tā remonta vai atrašanās vietas tikai līdz tuvākajai transportlīdzekļa kategorijai un konstrukcijas parametriem atbilstošajai tehniskās apskates stacijai.

3. Satversmes tiesas likuma 19.² panta pirmā daļa noteic, ka konstitucionālo sūdzību Satversmes tiesai var iesniegt ikviena persona, kura uzskata, ka tai Satversmē ietvertās pamattiesības aizskar tiesību norma, kas neatbilst augstāka juridiska spēka tiesību normai. Savukārt minētā panta sestās daļas 1. punkts prasa pieteikumā šādu uzskatu pamatot.

Personas pamattiesību aizskārums ir konstatējams, ja, pirmkārt, personai Satversmē ir ietvertas konkrētas pamattiesības un, otrkārt, tieši apstrīdētā norma personai aizskar šīs Satversmē ietvertās pamattiesības. Aizskārums izpaužas kā

tiesību normas tiešas vai ar tās piemērošanas aktu radītas nelabvēlīgas tiesiskas sekas attiecībā uz personas pamattiesībām (sk. *Satversmes tiesas 2024. gada 24. janvāra lēmuma par tiesvedības izbeigšanu lietā Nr. 2023-36-03 5. punktu*). Personas pamattiesību aizskārums parasti pastāv, ja tiesību norma, kuru persona uzskata par neatbilstošu augstāka juridiska spēka normām, tai ir piemērota. Tomēr pamattiesību aizskārums var tikt konstatēts arī gadījumos, kad apstrīdētā norma personai nav piemērota, bet pastāv tāds apstākļu kopums, kas ļauj Satversmes tiesai pārliecināties par aizskāruma esību (sk. *Satversmes tiesas 2013. gada 10. maija sprieduma lietā Nr. 2012-16-01 21.1. punktu*). Turklāt ir jāpastāv tiešai saiknei starp personas pamattiesību aizskārumu un pieteikumā apstrīdēto normu (sk. *Satversmes tiesas 2010. gada 18. februāra sprieduma lietā Nr. 2009-74-01 12. punktu*).

Pieteikuma iesniedzēja bija saņēmusi vienas dienas atļauju piedalīties ceļu satiksmē līdz konkrēta datuma plkst. 23.59. Tikai šajā datumā šī atļauja piešķīra tiesības pārvietoties ar konkrēto transportlīdzekli tikai līdz transportlīdzekļu tehniskās apskates stacijai. Tā kā Pieteikuma iesniedzēja ieradās Latvijā no ārvalstīm pēc transportlīdzekļu tehniskās apskates staciju darba laika beigām, viņa devās uz savu dzīvesvietu jau pēc minētās atļaujas termiņa beigām. Rezultātā par tāda transportlīdzekļa izmantošanu ceļu satiksmē, kuram noteiktajā termiņā nav veikta valsts tehniskā apskate, tika piemērots naudas sods.

Pieteikuma iesniedzējas ieskatā, apstrīdētā norma liedz transportlīdzekļa vadītājam brīvi izvēlēties vienas dienas atļaujas 24 stundu periodu, kurā viņš būtu tiesīgs pārvietoties ar transportlīdzekli. Tāpat tam tiek liegts izvēlēties jebkuru vietu, līdz kurai ir tiesības pārvietoties ar transportlīdzekli. Līdz ar to tiek aizskartas Pieteikuma iesniedzējas Satversmes 97. pantā ietvertās tiesības brīvi pārvietoties un izvēlēties dzīvesvietu, kā arī Satversmes 98. pantā ietvertās tiesības brīvi izbraukt no Latvijas un atgriezties.

Apstrīdētā norma paredz, ka transportlīdzekļa vadītājs ir tiesīgs transportlīdzekļu reģistrā norādītajā datumā piedalīties ceļu satiksmē, lai ar transportlīdzekli, kuram beidzies valsts tehniskās apskates derīguma termiņš, nokļūtu valsts tehniskās apskates veikšanas vietā. Vienlaikus šī norma personai neliedz nedz tiesības izvēlēties dzīvesvietu un pārvietoties Latvijas teritorijā, nedz arī tiesības izbraukt no valsts vai atgriezties tajā. Turklāt ir jānošķir personas tiesības atgriezties Latvijā no personas vēlmes un iespējas šai nolūkā izmantot konkrētu transporta veidu (sk. *Satversmes tiesas 2022. gada 18. februāra sprieduma lietā Nr. 2021-10-03 14.1. punktu*). Tādējādi nav gūstams apstiprinājums tam, ka tieši apstrīdētā norma radītu Pieteikuma iesniedzējai Satversmes 97. un 98. pantā ietverto pamattiesību aizskārumu.

Līdz ar to pieteikums neatbilst Satversmes tiesas likuma 19.² panta pirmās daļas un sestās daļas 1. punkta prasībām.

Nemot vērā konstatēto un pamatojoties uz Satversmes tiesas likuma 20. panta piektās daļas 3. punktu, Satversmes tiesas 1. kolēģija

nolēma:

atteikties ierosināt lietu pēc [..] pieteikuma (ieteikums Nr. 164/2025).

Lēmums nav pārsūdzams.

Kolēģijas priekšsēdētāja

Irēna Kucina